

Naar, indtil det blev absolut nødvendigt at høre det, eller Retspleiens Ordning vilde fremkalde en Forandring, idet det vistnok maa erkjendes, at den ved Loven af 1866 foreslaaede Ordning da ikke definitivt kan fastholdes. Der maa formentlig kunne komme en bedre Afrunding af disse Kredse tilstede; naar man først tænker sig nogle af de yderste Sogne lagte til en anden Jurisdiktion og en Afrunding af de øvrige, vilde det vistnok i højere Grad tilfredsstillende alle vedkommende Parter. Jeg tør ikke udtale mig bestemt om dette Forhold, thi jeg erkjender, at hvad der er sket, er udført efter Antydninger og Anvisninger herfra, meget loyalt fra den ærede Justitsministers Side. Paa den anden Side antager jeg ikke, at efter de Antydninger, som foreligge i Anmærkningerne til foreliggende Lovforslag fra Justitsministerens Side, kan være nogen virkelig afgjørende Grund tilstede for at modsætte sig det Ønske, som er fremkommet i Endringsforslaget om at lade den midlertidige Tilstand bestaa. Jeg skal afvente, hvad den høitærede Justitsminister vil sige om dette lille Spørgsmaal.

Justitsministeren: Jeg maa begynde med at anerkjende den fuldstændige korrekte og loyale Fremstilling, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har givet af den historiske Udvikling af det Spørgsmaal, der nu er reist fra hans tilligemed 14 andre ærede Medlemmers Side. Jeg kan imidlertid ikke være enig i, at det skulde være rigtig nu at udstemme den paagjældende Del af Lovforslaget. Det maa være mig tilladt foreløbig at gjøre opmærksom paa, at det kun er Loven af 16de Februar 1866 som her tilbørlig har faaet sin Udførelse. Denne Lov, der, som det vil erindres, var Gjenstand for en omhyggelig foregaaende Undersøgelse paa Rigsdagen og særligt i Folkethinget, hvor jeg mindes, at Udvalget den Gang omfattede Mænd, som vare særlig lokaliserede paa denne Egn, gaar jo ud paa, at der skulde dannes et særegent Embede, Kolding Herred, dels af de forhenværende flensvigske Sogne, som ved Fredstraktaten af Oktober 1864 vare forblevne ved Danmark, dels af nogle Sogne, som skulde henlægges til den nye Jurisdiktion, tagne fra to af de tilgrændsende Jurisdiktioner. Fra Elbo-Holmans Herreder skulde der tages to Sogne, Etang og Biuf, og fra Andst og Slaugs Herred skulde der tages de Sogne, som ere nævnte i Motiverne til Lovforslaget, Tillæg A. Sp. 1098. Etang og Biuf Sogne ere allerede fattede i Forbindelse med det oprindelig benævnte Thyrstrup Herreds Jurisdiktion, og Folkethinget har allerede gennem Tillægsbevillingsloven godkjendt en Kontorholds-godtgjørelse til Herredsfogden i Thyrstrup Herred, som Følge af denne Jurisdiktions Forandring. Ved den sidste Ansættelse af Kontorholds-godtgjørelse til Elbo-Holmans Herreder blev nemlig Bøderlaget nedsat

med 190 Rd., og Thinget har ved sin Afstemning over Tillægsbevillingsloven til det foregaaende Finantsaar bevilget, at Thyrstrup Herredsfoged har faaet en tilsvarende Forhøjelse i sin Kontorholds-godtgjørelse. Naar det høie Thing nu vil udstemme det paagjældende Stykke af Lovforslaget, vil Følgen deraf blive, at der ikke for indeværende Finantsaar er bevilget nogen tilsvarende Forhøjelse af Kontorholds-bøderlaget til Herredsfogden i Thyrstrup Herred. Jeg bemærker dette uden dog at lægge nogen videre Bøgt derpaa, thi jeg vil forudsætte, at Justitsministeren uden at udsætte sig for noget Ansvar vil kunne lade den paagjældende Embedsmænd tilskyde den omhandlede Godtgjørelse for Overtagelsen af Etang og Biuf Sogne, idet det en Gang er godkjendt af Folkethinget paa Tillægsbevillingen. Jeg forudsætter altsaa, at det ikke vil møde nogen Modstand, naar jeg paa en eventuel Tillægsbevilling for indeværende Finantsaar maatte møde med Begjæring om 190 Rd. til Forhøjelse af Embedet for de to Sognes Vedkommende. Loven af 1866 er saaledes bleven gennemført for en Del af den omhandlede Jurisdiktions Vedkommende, og Spørgsmaalet er altsaa, hvorvidt man skal stille den yderligere Gjennemførelse i Bero for de Sognes Vedkommende, som hidtil have hørt under Andst og Slaugs Herreder. Jeg vil nu ikke nægte, at det forekommer mig, man sætter Justitsministeren i en egen Stilling, naar man vil opfordre ham til at undlade at respekttere en af Lovgivningsmagten givne Lov, uagtet Leilighed dertil er tilstede, fordi der har reist sig Stemmer, som synes mindre vel om den Ordning, der tidligere er fastslaaet af Lovgivningsmagten. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har, hvis jeg opfattede ham ret, erkjendt, at Regeringen, der har at foregaa Andre med et godt Exempel i Henseende til Lydigbed mod Loven, hvis der i en nærmere eller fjernere Fremtid skulde blive Vakance i Andst og Slaugs Herreder, maatte udføre Loven af 1866 ved at henlægge disse Sogne fra Andst og Slaugs Herreder under Kolding Herreds Jurisdiktion, men Spørgsmaalet er da, om ikke den samme Lydigbed mod Loven maa føre Justitsministeren til at bringe Loven i Udførelse, naar det kan ske, forinden en saadan Vakance indtræder. Det ærede Medlem gjorde derhos selv opmærksom paa, at naar Justitsministeren har foretaget Skridt i denne Retning, er det sket i Genhold til en udtrykkelig Opfordring fra Folkethingets Side. En saadan foreligger vel ikke gennem nogen Afstemning, men ved Finantslovens Behandling i forrige Samling blev det udtalt fra flere Sider i denne Sal, at man af Hensyn til Befolkningen maatte anse det for rigtigst saasnart som muligt at bringe Loven til Gjennemførelse. Man opfordrede Justitsministeren til at indlede Sagen med de paagjældende Embedsmænd, og man udtalte den Forhaabning, at det ikke skulde støde paa Modstand, idet man